

tedda seisma, ja kuikus teist korda ümber, ja nisamoti sündis, kui olli sedda kruši kolmandamal korral täitnud. — Täie vihha wöttis temma nüüd kausī katte ja viškas tedda wasto seina, purruks. — Kui nende mitme tükkide peale wähitis, peäsesid temma silmad lahti, ja ta hakkas tundma, et se tülli ja riid, mis sees temma omma liggimestega olli elland, mitte nende sū ep olmud, waid et se furri vihha temma ennese südbame sees olli juurdunud. — Sure hääbiga temma jättis omma ükslasse kohta mahha, ja läks omma wama kohha peale taggasellama, sell e kindla nouga, omma patto wigga mitte teiste innimeste jures otsida, waid omma ennese südbame sees, ja mitte unnuštada, et sealt keik furjad himmud ja ihaldamised touswad! —

Iggaufs kiusatakse, kui ta omma ennese himmust wåtakse ja awvatelletakse. — Jat. 1, 14.

Gallasta fa lojuste peale!

Wannal aial olli Aasia maal Makedonia rüüs wågga suur ja wåggew funningas Aleksander, lija nimmega, se suur, kolmsadda wiiskümmend aastaid enne meie Jssanda Jesuusse Kristusse

sündimist, wallitsemas, ja on seál se pruuk et kammeli ja eeslidega foormad wåtakse, mis nende selja peale pannakse. — Ühhe soldatile olli käsko antud, mõnda kotti täis rahha Kunninga katte wia; kui agga soldat näggi, et se foorm hakaas waese lojussele liig rångaks minnema, nenda et jo piddi mahha langema, wöttis soldat surema jaggo omma ennese öllade peale ja tandis seddā isse, sure waerwaga, funninga telgi. Aleksander, kes sedda emalt, soldatile teadmatta, olli nánud, astus temma jure ja ütles: „sinna oled aus mees, wötta ja kannia need rahha-kottid veel wåhhe kaugleminne, sinno ennese telgi, sinna oled wåart, neid ennesele piddada!“ —

Arra te ühhelegi liga, ja arra te ühtegi kui meleto. Sir. 33, 33.

Ue aasta laul.

Wisi. Keik tulge minno jure nüüd.

Kül ue aasta hakkame

Ja römo páwa peame

Sest, nored ning fa wannad.

Mis agga finno römust saab,

Eht mis so ello aeg aitab,

Kui pimmedusses seisad?